

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. januar 2015
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Adam Abdel Khalik
Sagsnr.: 2014-0032/27-0063
Dok.: 1435129

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 258 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 19. december 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Mette Frederiksen

/

Karin Baunsgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 258 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Hvis ministeren selv skulle mene, at der var belæg for at kunne kritisere en baggrundsrapport udarbejdet af Udlændingestyrelsen, hvad er da ministerens muligheder og begrænsninger i den henseende?”

Svar:

Afgørelser om asyl træffes af Udlændingestyrelsen i 1. instans med klageadgang til Flygtningenævnet, der er et domstolslignende organ.

Asylsager afgøres konkret og individuelt på baggrund af ansøgernes oplysninger om deres asylmotiv sammenholdt med sagernes øvrige oplysninger, herunder det foreliggende baggrundsmateriale om forholdene i de pågældendes hjemlande. Vurderingen af baggrundsoplysningerne om forholdene i ansøgernes hjemlande indgår således som en integreret del af asylsagsbehandlingen. Det er derfor i sidste ende Flygtningenævnet, der skal beslutte, om baggrundsrapporter skal have betydning og i givet fald, hvilken betydning de skal have i behandlingen af asylsager.

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 257 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik, er det Justitsministeriets opfattelse, at ministeriet er afskåret fra at give konkrete tjenestebefalinger til Udlændingestyrelsen om behandlingen af enkeltsager på asylområdet. Som det endvidere fremgår, efterlever den nuværende regering – ligesom tidligere regeringer – et armslængdeprincip. Det indebærer, at departementet skal undlade at fastsætte generelle retningslinjer, som direkte eller indirekte kan få indflydelse på asylsagernes indholdsmæssige afgørelse.

Der kan i øvrigt henvises til Justitsministeriets besvarelse af 9. januar 2014 af spørgsmål nr. 242 fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik.